

عنوان مقاله:

مطالعه رابطه گرایش به تغییر با سبک های رهبری تحول آفرین، تبادلی و عدم مداخله مدیران دانشگاه شهید چمران اهواز

محل انتشار:

دومین کنگره ملی دوسالانه روانشناسی صنعتی و سازمانی ایران (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

بهزاد قاسمی - کارشناس ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه شهید چمران اهواز

نقی رعدی افسوران - کارشناس ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر مطالعه رابطه بین گرایش به تغییر با سبک های رهبری تحول آفرین تبادلی و عدم مداخله در مدیران دانشگاه شهید چمران اهواز بوده است روش پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی بوده به علاوه حجم نمونه شامل 80 نفر از مدیران دانشگاه شهید چمران اهواز می باشد که باروش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شده اند ابزار اندازه گیری داده ها شامل پرسشنامه 36 سوالی چندعاملی رهبری MLQ و پرسشنامه محقق ساخته 30 سوالی گرایش به تغییر بوده که پایایی هر دو پرسشنامه 53 درصد بوده است داده های پژوهش در دو سطح توصیفی و استنباطی تجزیه و تحلیل اماری شده اند عمده ترین یافته های پژوهش عبارتند از: ضریب همبستگی مشاهده شده در سطح $P \leq 0/05$ بیانگر عدم وجود همبستگی معنادار بین گرایش به تغییر با سبک رهبری تحول آفرین مدیران بوده است $r = 0/20$ $\text{sig} = 0/08$ ضریب همبستگی مشاهده شده در سطح $P \leq 0/05$ بیانگر وجود همبستگی معنادار مثبت بین گرایش به تغییر با سبک رهبری تبادلی مدیران بوده است $r = 0/62$ $\text{sig} = 0/000$ ضریب همبستگی مشاهده شده در سطح $P \leq 0/05$ بیانگر وجود همبستگی معنادار مثبت بین گرایش به تغییر با سبک رهبری تبادلی مدیران بوده است $r = 0/31$ $\text{sig} = 0/004$ میانگین نمرات گرایش به تغییر و سبک رهبری عدم مداخله در مدیران پایین تر از حد متوسط و میانگین نمرات سبک رهبری تحول آفرین و تبادلی در مدیران بالاتر از حد متوسط بوده است

کلمات کلیدی:

گرایش به تغییر، سبک رهبری تحول آفرین، سبک رهبری تبادلی، سبک رهبری عدم مداخله، مدیران دانشگاه شهید چمران اهواز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/552156>

